

Når det så er sagt, vil jeg også gerne tilskrive den tidligere regering æren for at have udvist vilje til at løse det her problem. Vi ville have støttet det, hvis vi sad i opposition, og nu er jeg selvfølgelig glad for, at ordførerne fra de tidligere regeringspartier også støtter det.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Boligudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af lovforslag nr. L 42:

Forslag til lov om ændring af lov om tilbageholdelse af stofmisbrugere i behandling. (Revision).

Af socialministeren (Henriette Kjær).
(Fremsat 9/1 2002).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Hans Andersen (V):

Loven om tilbageholdelse af stofmisbrugere i behandling blev oprindeligt vedtaget i 1992 og er løbende blevet taget op til revision. Der har endnu ikke været nogen anmeldelse af loven i de danske amter, så det er desværre ikke muligt at bedømme selve ideen om tilbageholdelse i behandling af stofmisbrugere ud fra konkrete erfaringer.

Men hvordan går det generelt med behandling af stofmisbrugere? Umiddelbart er det ikke særlig opløftende. Vi har desværre ikke fundet de rigtige løsninger endnu, så fra Venstres side lægger vi stor vægt på det enkelte menneskes valgfrihed. Det kan godt nok lyde lidt paradoksalt at tale om valgfrihed i forbindelse med tilbageholdelse af stofmisbrugere i behandling, men vi mener netop, at vi støtter den enkelte stofmis-

brugers valgfrihed ved at lade dette tilbud indgå som et i en række af tilbud.

Det skal ikke være systemet, der siger nej til behandlingsmuligheden, og dermed forhindrer stofmisbrugeren i at vælge. Det er den enkelte misbrugers rettighed, og vi skal i højere grad have respekt for dette valg.

I Venstre er vi helt enige i, at frivillighed og motivation skal være de bærende principper i forbindelse med behandling af stofmisbrug. Derfor er det også vigtigt, at ethvert behandlingstilbud, som tager udgangspunkt i denne lov, skal være et reelt frivilligt tilbud. Der må ikke udøves pres eller tvang i selve accepten af behandlingstilbuddet.

Tilbageholdelsesmuligheden kan til gengæld være en støtte for den enkelte stofmisbruger i særlig hårde perioder. Det kan eksempelvis være gravide stofmisbrugere, der for alt i verden ønsker at føde et barn uden abstinenser og varige skader.

Udgangspunktet for Venstre er derfor, om vi på forhånd skal fravælge et tilbud, eller om vi ikke hellere skal lade mulighederne være mange. Venstre støtter forslaget om at gøre denne lov permanent, men vi kunne godt tænke os en lidt nærmere belysning af årsagerne til, at dette tilbud ikke har været benyttet hidtil.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Fru Karen J. Klint som ordfører.

Karen J. Klint (S):

Den socialdemokratiske gruppe kan stemme for ministerens forslag. Det kan vi gøre ihukommende den debat, der var her i Folketingssalen den 12. januar 2000, hvor der både blev talt for og imod bevarelsen af muligheden for at tilbageholde i en behandling.

Vi er enige med kritikerne i, at tvang i behandling i almindelighed helst skal undgås, men i den konkrete lov har vi den omvendte rolle, for her er det ikke systemet, der alene kan gennemføre en tvang, men den behandlende, der selv forlods skal acceptere, om tvang er noget, der kan arbejdes med, noget, der i øvrigt kun kan opnås, hvis det pågældende amt principielt har besluttet at ville arbejde med kontrakterne.

Jeg har noteret mig, at Narkotikarådet ikke kan anbefale en videreførelse af loven, så selv om vi ikke i dag som gruppe følger Narkotikarådets udtalelse, vil jeg gerne understrege, at det ikke har som konsekvens, at vi synes, det er en